

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30, 17 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u Kažotičevoj dvorani ispod crkve, ulaz iz Stiplošekove
ulice.

Komu bude potrebna sveta ispovijed ili duhovni razgovor
tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku
portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 23 (509), 2. svibnja 2021.

KRALJICA

V. vazmena nedjelja

Biti u Tebi

Gospodine, biti u Tebi, to je sve.

To je savršenstvo, to je spas.

*Tjelesne oči zatvoriti, oči srca otvoriti
i u Tvoju nazočnost uroniti.*

*Nije mi potrebno govoriti da Ti čuješ,
ne treba mi brojiti čega nemam.*

*Niti treba govoriti Tebi što se na ovom svijetu
događa i zašto nam je Tvoja pomoć potrebna.*

Ne želim bježati od ljudi niti im izmicati.

Ne želim mrziti buke i jurnjave.

*Želim ih samo uključiti u svoju šutnju
i biti pripravan za Tebe.*

*Htio bih šutjeti umjesto svih koji trče, koji buče, koji su rastreseni,
imati vremena umjesto svih koji vremena nemaju.*

Sa svojim osjetilima i mislima čekam da Ti dođeš.

Gospodine, u Tebi biti, to je sve, što za sebe molim.

Time sam izmolio sve što mi treba za vrijeme i vječnost.

I. čitanje (Dj 9, 26 – 31)

II. čitanje (1 Iv 3, 18 – 24)

Evandjelje po Ivanu (Iv 15, 1 – 8)

Ja sam trs, vi loze

Kršćanstvo – nasljedovanje Isusa Krista – ne smije ostati na razini nekog ugodnog osjećaja, niti samo neko razumsko prihvaćanje Boga i Isusa Krista. Kršćanstvo je praksa. Njezina 'dogma' je život prožet ljubavlju. Opasno je za svaku religioznost uživljavati se kroz svete čine, obrede i kroz apstraktnu osjećajnost, a ostati bez ploda i svakodnevnog življenja. Neki misle da ostvaruju kršćanstvo ako ga ispunjavaju izvanjski. Ako ga javno prihvaćaju i javno se deklariraju kršćanima, vjernicima. Ipak, ako kršćanstvo razumijevamo kroz današnje Evandjelje, onda je ono nešto drugo. Na kršćanskom stablu može se biti i 'suha grana'.

Obredi, molitve i sakramenti su veličanstveni ako nas vode prema životnim djelima, ako u nama stvaraju raspoloženje za pravednim i plodnim životom, ako nas upućuju na to da se pomirimo s onima s kojima smo u zavadi, da razumijemo potrebe drugih, da drugima priteknemo u pomoć. Na primjer, misa je znak i izvor našeg jedinstva s Bogom, ali je isto toliko znak i izvor našeg jedinstva s braćom. Isus nas upozorava, ako smo svoj dar donijeli na oltar, pa se sjetimo da imamo nešto protiv nekoga brata, da ostavimo dar i da se prvo pomirimo pa tek tada položimo svoj dar na oltar.

Bog nam daruje svoju ljubav da bi ju dijelili zajedno s drugima, da bi mogli druge ljubiti. Najžarča je Isusova želja bila, ne samo da budemo jedno s njime, nego da i mi između sebe budemo jedno, da jedni druge ljubimo. On naviješta da će se svijet obratiti, ne ako samo ljubimo Boga, već ako njegova ljubav bude prakticirana među ljudima. Ivan evanđelist to postavlja dosta oštro i kaže: «Onaj koji tvrdi da ljubi Boga kojega ne vidi, a ne ljubi brata kojega vidi, taj je lažac». Raspoznavati ćemo se da smo Kristovi po plodovima. Djela čovjeka oslobađaju svih vrsta iluzija.

Djela su istinska vjeroispovijest. Naše vjerovanje, naše krštenje, svi sakramenti imaju za cilj da naš život bude praktični život, da naša vjera

bude vjera dijela. To je životni navještaj i propovijed. Kršćanin je živo biće. On nije beživotno biće, suha grana. Već ovdje i sada Isus hoće da njegov duh ljubavi čovjeku pomogne da živi zdravi život koji donosi plodove. Isus Krist traži vjeru duha i istine, a ne riječi i kipova. Plodovi koje mi životno stvaramo najbolje svjedoče božanski duh u nama.

Naša briga za ljude bit će naša najveća briga za Boga. Kao što grana na stablu ne može živjeti ako u nju ne dolaze sokovi iz stabla, tako ni mi ne možemo živjeti bez duševnih sokova, božanske ljubavi iz koje smo stvoreni i u kojoj možemo rasti. Kršćanin nema nikakvih plodova, ako bi ostao suha grana. Neki žive baš kao suhe grane. Nemaju ni plodova ni grijeha. Oni se trajno čuvaju, umjesto da se 'razdaju'. Ljude je često strah da ih nasljedovanje Isusa Krista ne udalji od ljudi. A Isusov poziv je baš obrnut.

Što se istinitije nasljeduje Isusa to smo bliže ljudima. Više smo ljudi. Što je netko više za Boga više je za ljude. Mi testiramo svoju vjeru kroz svoja djela koja činimo za druge. Dok god naša djela prožima ljubav, sigurniji smo da smo na Isusovom putu. Samo ljubav donosi istinske plodove, samo ona rađa, samo ona usrećuje i daje kuraž u bilo kakvim životnim situacijama. Najdalje bi se odmaknuli od Isusa ako bi ga subjektivizirali, sveli na neki duševni doživljaj.

On je svojim duhom sigurno naš unutarnji sok, ali iza toga se rađaju plodovi. Isus često naglašava da prepoznavanje njegovih učenika treba biti po plodovima (Mt 15, 21). Nemoguće je ispuniti Isusovo djelo bez posjedovanja njegovih unutarnjih sokova – njegova duha i ljubavi. Interesantno je vidjeti u ovoj našoj kršćanskoj povijesti kako je više bilo svađa o pravilnom vjerovanju nego li o pravilnom življenju. Isus ipak više stavlja naglasak na život s plodovima dobrote, nego li na ispravnu ideologiju.

Njegov je život bio njegov nauk. Takva su i Evandjelja. Ona opisuju božanski život Isusa Krista. Apostoli su imali svu svoju snagu u životnom nasljedovanu Isusa. Plodovi su bili vidljivi. Nemoguće je u sebi imati "sokove" zloće i činiti dobra djela. Sokovi trsa se koncentriraju u slatku grožđicu, a tako se kršćanstvo koncentrira u dobra djela.

Fr. Marijan Jurčević